

Arrest

nr. 92 592 van 30 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst van 30 juli 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat William VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Serviër, afkomstig uit Belgrado (Servië) en in het bezit van het Servisch staatsburgerschap. In 1996 werd u geschorst van school wegens uw 100 dagen durende deelname aan de protesten tegen het regime van Slobodan Milosevic. Eind jaren 1990, voor het eerst in 1998, werd u meermaals geslagen door agenten wanneer u deelnam aan demonstraties tegen het Milosevic-regime. Eens werd door een agent zelfs een wapen naar uw gezicht gericht. Rond de eeuwwisseling was u actief in de OTPOR-beweging, welke een grote rol speelde bij het afzetten van Slobodan Milosevic. Op 5 oktober 2000 was u bij de eerste vijftig personen die door het politiecordoon geraakten en het Servisch nationaal parlement in brand staken. Hoewel u nooit officieel vervolgd werd door de Servische autoriteiten voor uw activiteiten op 5 oktober 2000 waren de autoriteiten wel op de hoogte van uw aanwezigheid die dag. Immers bij latere confrontaties met de politie werd u er meermaals op gewezen dat u omwille van uw betrokkenheid op 5 oktober 2000 nog wel zou krijgen

waar u recht op had. In de periode 2001-2002 verbleef u hoofdzakelijk in het klooster van Decani (Kosovo). In 2003, na de moord op Zoran Dindic, begon u meer en meer te kampen met psychische problemen. Zo kampte u met diepe depressies en angstgevoelens. U meent dat een mengeling van druggebruik, sociale apathie en omgevingsdruk aan de oorzaak van uw psychische problemen liggen. Tevens merkte u dat de Servische maatschappij na de dood van Zoran Dindic steeds repressiever werd. Sinds 2006/2007 tot midden 2008 verbleef u opnieuw in het klooster van Decani. In de periodes dat u in het klooster van Decani verbleef werd het klooster driemaal gebombardeerd. In Servië kende u zeer regelmatig verbale discussies met medeburgers omwille van uw politieke standpunten en overtuigingen. Zo pleit u onder meer voor een onafhankelijk Kosovo, erkent u het aandeel van de Servische militairen in het bloedbad van Srebrenica (Bosnië-Herzegovina), vindt u dat Kerk en staat meer gescheiden moeten zijn en bent u tegen de discriminatie van de LGBT-populatie en van minderheden zoals de Roma. Tot tweemaal toe kwam het bij dergelijke verbale discussies tot fysiek geweld, eens met onbekenden in een café/restaurant in 2008 en eens in 2010 met uw toenmalige vriend Ivan Tomic. Eind 2008 legde u bij de lokale politie klacht neer inzake dat gevecht in het café/restaurant, echter zonder resultaat. Tevens kent u problemen met de Servische vleugel van de Montenegros Orthodoxe Kerk daar zij fascistische ideeën uiten naar jongeren toe en u niet wil deelnemen aan dergelijke zaken daar u voorstander bent van een meer open maatschappij. Sinds 2005 bent u in Servië tevens een vijftal keer het slachtoffer geworden van fysiek politiegeweld, een recentste keer op 8 april 2011. Op 8 april 2011 kwam de politie naar aanleiding van een klacht van één van uw burens naar uw woning in Belgrado, werd u gearresteerd en met geweld meegenomen naar het politiekantoor waar u ook tijdens uw detentie fysiek werd aangepakt door agenten. De concrete reden van uw arrestatie werd u niet meegedeeld, maar u vermoedt dat ofwel het kan gaan om het verstoren van de openbare orde daar u op 8 april 2011 luidruchtig muziek speelde bij u thuis ofwel om druggerelateerde zaken ofwel om onbetaalde telefoonfacturen. Uit twee bronnen kwam u te weten dat de politie het op u gemunt heeft, enerzijds via uw kennis Milos Basara die uw foto zag hangen in een politiekantoor in Belgrado en anderzijds via Rastko Lupolevic, priester/monnik in Decani. Tevens bracht u in het kader van uw asielaanvraag aan Servië mede verlaten te hebben omwille van uw psychische problemen. Daar u persoonlijk te maken kreeg met corruptie (het moeten betalen van een arts ondanks dat u in het bezit was van een gezondheidsboekje) en een inadequate behandeling heeft u geen vertrouwen in de Servische medische dienstverlening. Uit vrees gearresteerd te worden verliet u Servië op 7 juni 2011 en reisde u naar Nederland waar u een maand verbleef vooraleer u op 7 juli 2011 in België aankwam. Op 8 juli 2011 vroeg u in België asiel aan. Na uw vertrek uit Servië verkreeg u in Servië per aangetekende post meerdere oproepingen zich aan te bieden bij politie/justitie. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 13 maart 2007 te Belgrado; uw Servisch paspoort, uitgereikt op 19 mei 2009; uw niet gebruikte boardingcard van uw geboekte vlucht van Belgrado naar Charleroi op 19 mei 2011; een internetprint van een artikel d.d. 30 maart 2007 ter staving van uw verklaring dat tijdens uw verblijf in het klooster van Decani het klooster werd gebombardeerd; een document waarin kort de werking van het Gemeenschappelijk Buitenlands-Veiligheidsbeleid van de Europese Unie wordt uitgelegd, wat u neerlegt om aan te geven dat de rule of law' en de mensenrechten in Servië niet worden gerespecteerd; een kopie van een telegraafschrift waarmee u aantoonde dat u zich voorbeeldig heeft gedragen als lifter tijdens uw reis van Servië naar Nederland; enkele Servische medische attesten ter staving van uw psychische problemen; enkele Belgische medische attesten waaruit blijkt dat u in België behandeld wordt voor uw psychische problemen; een vonnis d.d. 24 februari 2009 waarin staat dat u veroordeeld werd voor drugbezit; een kopie van een brief geschreven door uw vriend Milos Stojanovic die uw betrokkenheid tegen het Milosevic-regime beschrijft; een foto waarop u te zien bent met Bogoljub Arsenijevic (Maki), een van de kopstukken van OTPOR; een foto genomen te Nis (Servië) in 2001/2002 waarop u te zien bent met het hoofd van de Servische Orthodoxe Kerk; een email waarin een door Maki in 2000 gegeven interview staat; uw schoolboekje; eigen nota's betreffende uw politieke standpunten.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en de stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden. Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Een land van herkomst wordt

als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilige land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet duidelijk hebt aangetoond een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u voor uw asielaanvraag in België reeds een maand in Nederland had verbleven (CGVS 1, p. 9). Hiermee zet u de ernst van uw asielaanvraag danig op de helling. Een dergelijke houding is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming vanaf het ogenblik dat deze mogelijkheid zich voordoet.

Wat betreft uw rechtstreekse vluchtaanleiding en vrees bij terugkeer, meer bepaald een mogelijke veroordeling door de Servische justitie, dient te worden gesteld dat dit duidelijk een probleem van louter gemeenrechtelijke, meer bepaald strafrechtelijke, aard is dat op zich geen verband houdt met de criteria in de Vluchtelingenconventie, noch met de definitie van subsidiaire bescherming. U haalde immers aan dat deze vervolging te maken heeft of met een zaak van openbare orde, een drugsaffaire of het niet betalen van rekeningen (CGVS 1, p. 5-6; CGVS III, p. 7). U hebt niet aangetoond dat deze gerechtelijke procedures tegen u niet volgens de principes van een rechtsstaat en/of oneerlijk werden/worden gevoerd.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met Servische medeburgers dient vooreerst te worden vastgesteld dat u in dit verband tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd. Over een incident een aantal jaren geleden in een café/restaurant verklaarde u tijdens uw gehoor d.d. 29 augustus 2011 dat dit plaatsvond in 2005, terwijl u tijdens uw gehoor d.d. 6 april 2012 stelde dat voormelde feiten zich afspeelden in 2008. Tijdens uw gehoor d.d. 29 augustus 2011 verklaarde u verder als gevolg van de incidenten met fysiek geweld met andere burgers in 2005 en 2010 niet naar de politie te zijn geweest daar uw klachten bij de politie in het verleden (voor incidenten die plaatsvonden voor 2005) nooit resultaat hadden opgeleverd. Op 6 april 2012 verklaarde u dan weer dat u eind 2008 tevergeefs klacht neerlegde bij de politie naar aanleiding van voornoemd incident in het café/restaurant (CGVS 1, p. 11-12; CGVS III, p. 2-3). Door deze tegenstrijdigheden komt de geloofwaardigheid van dit incident op de helling te staan.

Hoe dan ook heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u als gevolg van problemen met Servische medeburgers geen of onafdoende beroep kon doen — of bij een eventuele terugkeer naar Servië zou kunnen doen — op de in Servië aanwezige (veiligheids)instanties voor het verkrijgen van hulp en/of bescherming. Gelet op het feit dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring eind 2008 tevergeefs een klacht bij de politie te hebben neergelegd voor uw fysieke problemen met andere burgers, moet worden vastgesteld dat u uw problemen met andere burgers van de afgelopen jaren (2005 en recenter) in Servië nooit kenbaar heeft gemaakt aan de aldaar opererende veiligheidsinstanties. Het is echter precies de bedoeling van het indienen van een klacht om hulp en/of bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Het feit dat de politie u tijdens manifestaties waaraan u deelnam eind jaren 1990 en bij arrestaties in de afgelopen jaren een aantal keren hardhandig heeft aangepakt, toont geenszins aan dat u actueel in Servië bij problemen met andere burgers geen hulp en/of bescherming de Servische autoriteiten zou kunnen bekomen. U verklaarde ook meermaals, meer bepaald een keer van 4 à 5, hardhandig te zijn aangepakt door de Servische politie. Hierover dient gesteld dat u nooit bij enige instantie daarvan melding heeft gemaakt. U zou enkel en alleen eenmalig advies gevraagd hebben aan een advocaat, die u zegde dat het in uw eigen belang beter was niets te ondernemen, wat op zijn minst een merkwaardig te noemen advies van een advocaat is (CGVS III, p. 6). U heeft uw problemen met de Servische politie nooit aangekaart bij de Ombudsman of bij de Dienst Interne Controle van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, noch bracht u uw problemen onder de aandacht van een in Servië opererende (internationale) mensenrechtenorganisatie (CGVS 1 t 1, p. 5-7).

In verband met bovenstaande problemen met medeburgers en de politie dient te worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat ofschoon er nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, de Servische politie actueel beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Dat de Servische politie over de jaren heen steeds beter is gaan functioneren blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) "Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad voorleggen. Verder blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, wat u aanbracht, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie politieel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld van januari tot augustus 2010 307 strafrechtelijke aanklachten en 2600 administratieve procedures tegen de politie gestart, wat een beduidende stijging was t.o.v. de voorafgaande jaren. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er onder meer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië actueel redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Voorts bracht u in het kader van uw asielaanvraag aan de afgelopen jaren problemen te ervaren met de Servische politie ten gevolge uw deelname aan het in brand steken van het Servisch nationaal parlement op 5 oktober 2000. Bij latere arrestaties zegde de politie u dat u nog zou krijgen waar u recht op had. Er moet echter vastgesteld worden dat u nooit officieel vervolgd werd voor uw deelname aan de 5 Oktoberrevolutie en, gelet op het feit dat vooraanstaande figuren van de OTPOR-beweging na de 5 Oktoberrevolutie nooit werden vervolgd en zelfs een politieke carrière startten in Servië, is het dan ook hoogst onaannemelijk dat u voor uw deelname op 5 oktober 2000 of uw politiek activisme in het algemeen in die periode in de toekomst nog vervolgd zou worden door de Servische autoriteiten (CGVS 1, p. 14-17; CGVS II, p. 5).

Tot slot haalde u aan dat uw vertrek uit Servië mede ingegeven was door psychische problemen waarvoor u volgens u in Servië geen accurate behandeling kreeg. U stelde in dit verband ook te zijn geconfronteerd met corruptie in de medische dienstverleningssector, zoals het betalen van een geldsom aan de behandelende arts ondanks het in het bezit zijn van een geldig medisch boekje en om voornoemde redenen geen vertrouwen meer te hebben in de Servische gezondheidsinstellingen (CGVS 1, p. 8-9). Wat uw psycho-medische problemen an sich betreft, moet opgemerkt worden dat een dergelijk motief als dusdanig geen verband houdt met één van de criteria uit de Vluchtelingenconventie, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch ressorteert onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, zoals ook opgenomen in artikel 48/4

van voornoemde Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Wat betreft de corruptie in de medische sector waarmee u geconfronteerd werd, moet evenzeer vastgesteld worden dat, gelet op het feit dat dit een wijdverspreid fenomeen in Servië betreft waarvan vele burgers het slachtoffer worden, dit geenszins op zich kan gezien worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw identiteitskaart en paspoort bevatten louter persoonsgegevens die hier niet worden betwist. Uw boarding card geeft weer dat u van plan was op 31 mei 2011 van Belgrado naar België te reizen, maar ook niets meer dan dat. Het artikel d.d. 30 maart 2007 toont aan dat het klooster van Decani reeds meerdere malen het doelwit was van granaataanvallen, maar heeft verder geen concreet uitstaan met uw asielaanvraag. Tot eenzelfde besluit dient gekomen te worden betreffende uw telegraafschijf waarmee u staaft dat u een voorbeeldig lifter was en betreffende het document aangaande het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid van de EU, wat u neerlegde ter staving van het feit dat in Servië uw mensenrechten zouden zijn geschonden. De neergelegde medische attesten staven dat u voor uw psycho-medische problemen zowel in Servië als in België medische zorgen verkreeg/verkrijgt, maar werpen geen ander licht op bovenstaande vaststelling dat u voor een machtiging tot verblijf op grond van medische motieven een aanvraag dient te richten tot de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie conform artikel 9 ter van de Belgische Vreemdelingenwet. Het vonnis d.d. 4 februari 2009 geeft aan dat u veroordeeld werd voor drugbezit en -gebruik, maar deze feiten worden door het Commissariaat-generaal geenszins betwist. Ook uw betrokkenheid bij de OTPOR-beweging en uw progressieve politieke standpunten, welke u staaft met een aantal foto's, uw handgeschreven nota's, via email een door Maki gegeven interview en een brief van uw vriend Milos Stojanovic, worden in deze beslissing niet ter discussie gesteld. Uw studieboekje ten slotte geeft aan dat u zich voor het academiejaar 2010-2011 inschreef aan de universiteit, maar heeft verder geen uitstaans met uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert drie middelen aan die luiden als volgt:

"V. Eerste middel: Geen toekenning van de vluchtelingenstatus - schending van art. 48/3 Vreemdelingenwet gelezen in samenhang met art. 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 Eerste onderdeel - het asielrelaas van verzoeker is geloofwaardig. Het blijkt duidelijk en ontegensprekelijk uit het asielrelaas van verzoeker dat zijn problemen in het land van herkomst hun oorsprong vinden in zijn politieke activiteiten. Aangezien de huidige tegenstanders van verzoeker nog steeds over een sterke positie beschikken in het land van oorsprong, is er geen reden om aan te nemen dat verzoeker geen gegronde reden voor vrees dient te hebben bij een terugkeer naar Servië. De politie in Servië is niet in staat om op een normale manier te functioneren, onder meer omwille van een gebrekkige organisatie en een weide verspreiding van corruptie in alle geledingen van het politieapparaat. Verzoeker kan bijgevolg onvoldoende rekenen op een neutrale en gedreven behandeling van zijn problemen. Van verzoeker kan bovendien niet worden verwacht dat hij wacht tot de situatie opnieuw escaleert, een gegronde vrees voor vervolging volstaat om in aanmerking te komen voor erkenning als vluchteling. Verzoeker wist tijdens het gehoor op het CGVS een groot aantal details te verstrekken betreffende de problemen die aan de basis lagen van zijn asielrelaas. Dat verzoeker niet alle vragen tot in het kleinste detail wist te verstrekken impliceert niet dat het asielrelaas van verzoeker als zodanig als ongeloofwaardig dient te worden beschouwd. Bovendien komt het asielrelaas van verzoeker als duidelijk doorleefd naar voren.

Tweede onderdeel - verzoeker heeft voldoende informatie aangedragen tot ondersteuning van zijn asielrelaas. Verzoeker wist tijdens het gehoor op het CGVS een groot aantal details te verstrekken betreffende de problemen die aan de basis lagen van zijn vertrek uit Servië. Dat verzoeker niet alle vragen tot in het kleinste detail wist te verstrekken impliceert niet dat het asielrelaas van verzoeker als zodanig als ongeloofwaardig dient te worden beschouwd. Bovendien komt het asielrelaas van verzoeker

als duidelijk doorleefd naar voren. Verzoeker heeft alle redelijke inspanningen geleverd om documenten aan te brengen tot ondersteuning van zijn asielrelaas, en het CGVS dient naast de neergelegde documenten de asielaanvraag van verzoeker ook te beoordelen in het licht van zijn afgelegde verklaringen voor het CGVS. Het asielrelaas van verzoeker is in zijn geheel bekeken coherent, plausibel en stemt overeen met feiten die welbekend zijn over het land van oorsprong, zodat het asielrelaas van verzoeker geloofwaardig is en blijft. Bijgevolg is het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van het dossier van verzoeker geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen. Zelfs zonder documenten moet het mogelijk zijn om op basis van de mondelinge verklaringen te worden erkend. Het blijkt duidelijk en ontegensprekelijk uit het asielrelaas van verzoeker dat zijn problemen in het land van herkomst hun oorsprong vinden in zijn politieke activiteiten. Aangezien de huidige tegenstanders van verzoeker nog steeds over een sterke positie beschikken in het land van oorsprong, is er geen reden om aan te nemen dat verzoeker geen gegronde reden voor vrees dient te hebben bij een terugkeer naar Servië. Het asielrelaas van verzoeker is in zijn geheel bekeken coherent, plausibel en stemt overeen met feiten die welbekend zijn over het land van oorsprong, zodat het asielrelaas van verzoeker geloofwaardig is en blijft.

Tweede middel: Geen toekenning van subsidiaire bescherming - schending van art 48/4 Vreemdelingenwet

Verzoeker is afkomstig uit Servië en heeft bij indiening van zijn aanvraag tot asiel uitdrukkelijk verklaard dat zijn leven in gevaar is.

Het statuut van subsidiaire bescherming werd ingevoerd door de zogenaamde "kwalificatierichtlijn", Richtlijn 2004/83. De criteria voor toekenning van het statuut werden overgenomen in art. 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming naar Belgisch recht zijn (artikel 48/4 §1 Vreemdelingenwet):

De vreemdeling komt niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking en kan geen beroep doen op art. 9 ter Vreemdelingenwet;

Er moeten zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen, en dat hij niet onder de uitsluitingsgronden valt.

De term "reëel risico" dient te worden gebruikt naar analogie van de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van art. 3 EVRM.

Wanneer er sprake is van een gegronde vrees voor ernstige schade om een niet in het Verdrag van Genève genoemde reden (en wanneer de gegronde vrees voor ernstige schade geen situatie betreft die valt onder toepassing van de bijzondere procedure in artikel 9 ter Vreemdelingenwet) wordt de verzoeker geacht anderszins internationale bescherming nodig te hebben en zal hem de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Ernstige schade bestaat uit (art. 48/4 §2 Vreemdelingenwet):

Doodstraf of executie;

Foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst;

Ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen (art. 48/5 § 3 Vreemdelingenwet).

Recente rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen benadrukt dat het voldoende is aan te tonen dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land, dat het niet noodzakelijk is dat er een groot aantal burgerslachtoffers vallen vooraleer er subsidiaire bescherming kan worden toegekend, en dat zelfs een klein risico voldoende is om te komen tot een mogelijke schending.

Voortdurende schendingen van mensenrechten zijn in Servië trieste realiteit, en de lokale autoriteiten zijn niet bij machte op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitwijken naar een andere regio binnen Servië is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Deze situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook de commissaris-generaal hiervan op de hoogte dient te zijn.

Ter illustratie haalt verzoeker de volgende internetartikelen aan van Amnesty International waar de actuele situatie in Servië gedetailleerd wordt beschreven:

"Background Following the transfer of Ratko Mladic and Goran Hadzic to the Tribunal, the European Commission (EC) in October recommended that Serbia be granted EU candidate status. EU-mediated talks between Serbia and Kosovo opened in March, aiming to resolve technical issues relating to regional co-operation, including customs agreements. Talks broke down in September after the Kosovo authorities in July opened customs posts at the boundary with Serbia, The subsequent violence triggered a political crisis; an agreement was reached in December on joint border management, in December, the European Council deferred their decision on Serbia's candidacy to February 2012, conditional on Serbia reaching an agreement on co-operation with Kosovo. International justice in February, former Assistant interior Minister Vlastimir Oordevic was convicted of crimes against humanity and war crimes in Kosovo in 1999 for persecutions on political, racial or religious grounds, murder, deportation and forcible transfer. He was sentenced to 27 years' imprisonment. The Trial Chamber found that Vlastimir Oordevic was "instrumental" in efforts to "conceal the murders of Kosovo Albanians", and "gave instructions for the clandestine transportation of bodies". Former Bosnian Serb General Ratko Mladic was arrested in Vojvodina on 26 May, and transferred to the custody of the Tribunal on 31 May (see Bosnia and Herzegovina (BiH) entry). On 20 July, Croatian Serb Goran Hadzic, the last suspect to be surrendered to the Tribunal, was arrested in a national park in Vojvodina, where he was apparently in hiding, and transferred to the custody of the Tribunal on 22 July (see Croatia entry). The partial retrial for war crimes of Ramush Haradinaj, former commander of the Kosovo Liberation Army (KLA), and later Prime Minister of Kosovo, along with Idriz Balaj and Lahi Brahimaj, opened in August. The retrial was ordered because of the threat that witness intimidation had posed to the trial's integrity, but once again, a key prosecution witness refused to testify. Serbia Crimes under international law Proceedings continued at Belgrade Special War Crimes Chamber in relation to war crimes in BiH, Croatia and Kosovo. In January, nine members of the KLA "Gnjilane/Gjilan group" were convicted of war crimes against Serbs and non-Albanians and sentenced to a total of 101 years' imprisonment, in 1999, they unlawfully imprisoned more than 153 people and subjected them to inhumane treatment, torture and rape. At least 80 people were murdered, and 34 remained missing; eight members of the group remained at large. The verdict was appealed. Zoran Alic and others were indicted in February for torture, rape, sexual slavery and the murder of 23 Roma, including minors and a pregnant woman, in Zvornik municipality, BiH in 1992. In June, three Serbs were indicted for criminal acts against civilians in Bijelina, BiH, in 1992, including murder and rape. Serbia's extradition request for Bosnian Army General Jovan Divjak, for war crimes in BiH, was rejected by an Austrian court in July on the basis that he was unlikely to receive a fair trial. Nine members of the "Jackals" paramilitary unit, including Ran ko Momie, extradited from Montenegro in April, were indicted by the Office of the War Crimes Prosecutor in May for the murders of 11 Albanian civilians in the village of Cuska/Qyshk in 1999. Another member of the group, Sinisa Masic, was arrested for the same crime in November. Enforced disappearances. No progress was made in the identification of further grave sites in Serbia. In March, the UN Human Rights Committee urged the authorities to "urgently take action to establish the exact circumstances, which led to the burial of hundreds of people in Batajnica region [in 1999]", to ensure that all those responsible were prosecuted, and that relatives received adequate compensation. Torture and other ill-treatment. Detainees and prisoners remained at risk of torture and ill-treatment due to the lack of effective oversight mechanisms and a National Preventive Mechanism, required under the Optional Protocol to the UN Convention against Torture. Prisons remained under-funded, overcrowded, understaffed and with insufficient medical personnel. in July, a 2007 video of police officers in Vrsac police station repeatedly kicking 17-year-old Roma Daniel Stojanovic appeared on YouTube. The Minister of Interior agreed to re-open an internal investigation, but charges against the officers were dropped when Daniel Stojanovic was arrested for stealing in the same month. Racism In January, 14 Partizan football club supporters received sentences totalling 240 years' imprisonment for the murder of French citizen Brice Taton in September 2009. In June, the Constitutional Court banned the extreme right-wing organization Nacionalni stroj (National Order). Attacks on Roma continued. In November, 120 Roma were made homeless when their settlement in Zvecanska Street was burned down. There was reasonable suspicion that the fire had been started by football supporters. in March, a Romani minor was convicted of murdering a non-Roma, D.S., in the village of Jabuka in 2010 and sentenced to four years' juvenile detention. Also in March, six young men from Jabuka, who had been prominent in several days of attacks on the Romani community which followed the murder, were convicted of instigating ethnic, racial and religious hatred and given suspended sentences. Discrimination In September, the Bosniak Minority Council, unrecognized by the authorities, called on the government to end discrimination against the Bosniak minority, and in particular, economic discrimination in the Sandzak region. Albanians in southern Serbia continued to experience discrimination, including in education. The Commissioner for Equality received 349 complaints from individuals and NGOs, under provisions of the 2009 Anti-Discrimination Law (ADL). In June, the High Court ruled that the newspaper Press had violated the ADL by publishing homophobic comments on its internet site, which the court considered

represented hate speech against the LGBT population, in November, member of parliament Dragan Markovic Palma was convicted of discrimination on the basis of sexual orientation. The government cancelled Belgrade Pride in October in violation of their obligation to guarantee freedom of expression and assembly, following threats by right-wing groups. Homophobic attacks continued: in Belgrade in October, a lesbian was attacked with a knife and severely injured and a gay man was attacked and left bruised and concussed in Novi Sad. Forced evictions. Forced evictions continued across Belgrade.

- in August, 20 Roma, including 10 children, were forcibly evicted from a building in Skadarska Street, and left in the street with all their possessions.
- Two local activists were arrested in October for trying to peacefully prevent the forced eviction of a Kosovo Roma woman and her children from her home.
- In November, the forced eviction of 33 Roma families, including 20 families displaced from Kosovo, was postponed after interventions by local and international organizations. The Ministry of Human Rights agreed to draft procedures for the conduct of evictions.

Roma living at the Belvil settlement, who had been informed in April that they would be resettled in prefabricated houses, in advance of the construction of an access road funded by the European Investment Bank, remained at risk of forced eviction at the end of the year, pending the city's approval of an action plan. Refugees and migrants. Under pressure from the EU, the government introduced border exit controls in order to prevent "abuse of the visa-free regime". This violated the right to freedom of movement of Serbian citizens, mainly Roma and Albanians, seeking to leave the country, in May, the Interior Minister warned Roma that seeking asylum in the EU would damage Serbia's national interest. By 31 October, the numbers of Serbians claiming asylum had dropped to 3,000 from 17,000 in 2010. Serbia received 2,700 applications for asylum; none were granted. In November, police allegedly beat Afghan and Pakistani migrants, and burned down their camp near Subotica, close to the border with Hungary." BRON: AMNESTY INTERNATIONAL - ANNUAL REPORT 2012 - SERBIE [HTTP://WWW.AMNESTY.ORG/EN/REGION/SERBIA/REPORT-2012](http://www.amnesty.org/en/region/serbia/report-2012).

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk en ontegensprekelijk dat wanneer verzoeker zou terugkeren naar Servië er een reëel risico is van ernstige schade en hij zich niet onder de bescherming van de lokale autoriteiten kan, of wegens dat risico, wil stellen. Bijgevolg dient de vraag van verzoeker tot subsidiaire bescherming gegrond te worden verklaard, en minstens in overweging te worden genomen.

Derde middel: Foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst - schending van art. 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM). Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen overeenkomstig art. 3 EVRM. België mag dan al, overeenkomstig vaststaande beginselen van internationaal recht, het recht hebben de toegang, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen te regelen en deze regelgeving toe te passen, zij dient daarbij in al haar nationale beslissingen en daden de verdragsbepalingen, inclusief art. 3 EVRM, te respecteren. Overeenkomstig art. 3 EVRM mag niemand worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Deze bepaling behelst één van de meest fundamentele waarden van de democratische samenleving. Art. 3 EVRM verbiedt drie verschillende zaken, nl. folteringen, onmenselijke behandelingen of straffen, en vernederende behandelingen of straffen. Deze drie begrippen mogen dan al een eigen, afzonderlijke betekenis hebben, zij zijn nog steeds in één verbodsbepaling opgenomen. Dit impliceert dat art. 3 EVRM is geschonden vanaf het ogenblik dat men tot de conclusie komt dat er sprake is van een vernederende behandeling (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK, Handboek EVRM, Antwerpen, Intersentia, 2004,130). Er kan sprake zijn van een onmenselijke behandeling indien het een ernstige vorm van lijden betreft. De mishandeling dient een minimumdrempel te overstijgen. Daarbij kan het zowel gaan om puur lichamelijke letsels als ernstige psychische en psychologische moeilijkheden. Ook een loutere bedreiging met handelingen die in strijd zijn met art. 3 EVRM kan, indien de bedreiging voldoende echt en onmiddellijk is, een onmenselijke behandeling uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK, Handboek EVRM, Antwerpen, Intersentia, 2004, 138). Opdat een behandeling of straf binnen het toepassingsgebied van art. 3 EVRM zou vallen, moet de behandeling of straf een minimale graad van ernst bezitten. Deze minimumdrempel is evenwel variabel en hangt af van de concrete omstandigheden van de zaak, d.i. de duur en de wijze van uitvoering van de straf of de behandeling, de fysieke en geestelijke gevolgen, de leeftijd, het geslacht en de gezondheidstoestand van het slachtoffer (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK, Handboek EVRM, Antwerpen, Intersentia, 2004, 130). Bovendien dient art. 3 EVRM te worden geïnterpreteerd in het licht van de "actuele levensomstandigheden" (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK, Handboek EVRM, Antwerpen, Intersentia, 2004,131). Voortdurende schendingen van mensenrechten zijn in Servië trieste realiteit, en de lokale autoriteiten zijn niet bij machte op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitmigreren naar een andere regio binnen Servië is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Deze

situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook de commissaris-generaal hiervan op de hoogte dient te zijn. Door afwijzing van de asielaanvraag van verzoeker wordt hij de facto gedwongen het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor hij zich zou blootstellen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in Servie. Hierdoor wordt art. 3 EVRM geschonden. Vierde middel: Gezamenlijke schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 "betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen". Volgens een niet-geschreven grondrecht, dient iedere administratieve rechtshandeling gedragen te worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, met andere woorden deugdelijke motieven. De materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur houdt bovendien in dat iedere bestuurshandeling moet ondersteund worden door deugdelijke D. MAREEN, "Het motiveringsbeginsel", in I. OPDEBEECK en M. VAN DAMME (ed.), Beginselen van behoorlijk bestuur, Brugge, Die Keure, 2006, 139, nr. 188, met verwijzing naar Pari. St., Senaat, 1981-1982, nr. 33/2. motieven die, naar aanleiding van het wettigheidstoezicht, moeten kunnen worden gecontroleerd. In de woorden van de Raad van State, afdeling administratie, luidt het: "Overwegende dat de materiële motiveringsplicht vereist dat elke administratieve rechtshandeling op motieven gesteund is waarvan het bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen". De materiële motiveringsplicht is aldus een technisch-juridisch middel om de (interne) wettigheid van een bestuurshandeling te onderzoeken. De motievencontrole bestaat achtereenvolgens uit het onderzoek naar (i) het bestaan van de motieven, (ii) naar dat van de feitelijke juistheid van de motieven, (iii) naar het nagaan of de motieven juridisch juist zijn en, (iv) naar het al dan niet bestaan van een redelijke verhouding tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Hierbij moet worden opgemerkt dat de motieven, of beweegredenen, van een beslissing de feiten zijn die de auteur van de handeling tot het stellen ervan hebben bewogen. De motieven zijn met andere woorden de gegevens die bestonden vooraleer de administratieve rechtshandeling werd genomen en die deze moeten rechtvaardigen. De motieven zijn feitelijk onjuist wanneer zij ten aanzien van de materiële juistheid van de feiten niet bestaan, of het bestaan van die motieven niet bewezen is. Ingevolge het door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uit te oefenen wettigheidstoezicht kan een administratieve rechtshandeling worden vernietigd omwille van een onvoldoende zorgvuldige voorbereiding van de beslissing, bijvoorbeeld wegens een gebrek aan behoorlijke feitengaring, of nog, omwille van een gebrek aan zorgvuldige afweging van de bij het besluit betrokken belangen. Verzoeker meent dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing, gelet op de elementen van het administratief dossier, niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht en, dienvolgens, de bestreden beslissing niet kunnen dragen. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de bestreden beslissing, zeker gelet op de zorgvuldige afweging van de belangen van Verzoeker, niet voldoende zorgvuldig werd voorbereid, zodat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, schendt. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 "betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen" vloeit voort uit de schending van voorgaande middelen."

2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat zijn asielrelaas een probleem van louter gemeenrechtelijke, meer bepaald strafrechtelijke, aard is.

De bestreden beslissing bevat volgend determinerend motief:

"In verband met bovenstaande problemen met medeburgers en de politie dient te worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat ofschoon er nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, de Servische politie actueel beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialisereerdere en modernere politiemacht te komen. Dat de Servische politie over de jaren heen steeds beter is gaan functioneren blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne

controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) "Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad voorleggen. Verder blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, wat u aanbracht, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie politieel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld van januari tot augustus 2010 307 strafrechtelijke aanklachten en 2600 administratieve procedures tegen de politie gestart, wat een beduidende stijging was t.o.v. de voorafgaande jaren. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er onder meer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië actueel redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980."

2.3. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

2.4. Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

2.5. Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Servië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Een loutere verwijzing naar en citeren uit internetartikelen van Amnesty International, zonder deze bevindingen op zijn eigen persoonlijke situatie te betrekken, volstaat niet. Verzoeker brengt geen argumenten aan die hieraan vermogen afbreuk te doen.

2.6. Verzoeker geeft enkele beschouwingen over vluchtelingenrecht, maar gaat voorbij aan het determinerende motief van de bestreden beslissing dat "in Servië actueel redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet".

2.7. Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is het niet kennelijk onredelijk van de Commissaris-generaal om te besluiten dat niet voldaan is aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling, zoals uitvoerig uiteen gezet in het determinerende motief, volstaat om de in het verzoekschrift

aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval niet tot de vernietiging zal leiden. De bestreden beslissing is onder meer gesteund op het feit dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet op de bescherming van de politie kon rekenen. Dit is een determinerend motief in die zin dat het de beslissing kan dragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat voormeld determinerend motief is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens, kennelijk onredelijk is of in strijd met de ruime appreciatiebevoegdheid van de Commissaris-generaal. Het middel is in die mate ongegrond, dat, in het licht van het voorgaande, de vaststelling van tegenstrijdigheden een overtollig motief vormt. Het middel is niet-ontvankelijk in de mate dat het tegen het overtollige motief is gericht omdat de eventuele gegrondheid van die kritiek niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

De middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC